

Όταν ισχυρίζεσαι ότι είσαι Μακεδόνας, τότε είσαι Έλληνας, όταν όμως η Mary ισχυρίζεται ότι είναι Μακεδόνισσα το εννοεί δίνοντας μια μη Ελληνική έννοια στον όρο. Πώς συμβιβάζει κάτι τέτοιο, να λέει σε δύο διαφορετικές κοινότητες ότι ανήκει σε διαφορετικό Έθνος; Πώς κατορθώνει τόσα χρόνια να ξεφεύγει και κανένας δεν έχει κάνει τον κόπο να ασχοληθεί με αυτό το ζήτημα;

Σε μια εκδήλωση που έλαβε χώρα στις 4 Απριλίου 2021 η Mary παραβρέθηκε για να τιμήσει τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Σε αυτήν την εκδήλωση την βλέπουμε να κάθεται σε κεντρικό τραπέζι και να χειροκροτά το Πατριωτικό τραγούδι “Μακεδονία ξακουστή” ενώ ταυτόχρονα, ο Παμμακεδονικός Χορευτικός Σύλλογος της Βικτώρια χορεύει. Η χορωδία σε αυτό το τραγούδι λέει “η Μακεδονία ήταν και θα είναι πάντοτε Ελληνική”. Η Mary πραγματικά το πιστεύει αυτό; Ή απλώς χειροκροτάει σε μια προσπάθεια να “ταιριάξει” εκεί και να φαίνεται Ελληνίδα; Ή αν όντως το πιστεύει και υποστηρίζει το περιεχόμενο και το νόημα αυτού του τραγουδιού, πώς θα αντιδρούσαν οι

Όταν ισχυρίζεσαι ότι είσαι Μακεδόνας, τότε είσαι Έλληνας, όταν όμως η Mary ισχυρίζεται ότι είναι Μακεδόνισσα το εννοεί δίνοντας μια μη Ελληνική έννοια στον όρο.

Σκοπιανοί αν γνώριζαν ότι χειροκροτούσε σε ένα τραγούδι στο οποίο ξεκάθαρα δηλώνεται ότι η Μακεδονία ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε Ελληνική; Και πώς αυτό έρχεται και δένει με όσα είχε δηλώσει δημόσια ότι υπάρχει μια μη Ελληνική Μακεδονική εθνότητα και γλώσσα; Είμαι αρκετά μπερδεμένος και το ίδιο θα έπρεπε να είναι οποιοσδήποτε ενδιαφέρεται για την αλήθεια και την δημόσια πολιτική ζωή. Ίσως η Mary θα έπρεπε να ξεκαθαρίσει την θέση της και με τις δύο κοινότητες σχετικά με το τι πραγματικά πιστεύει, και να δηλώσει ανοιχτά και ξεκάθαρα τις απόψεις της χωρίς αντικρουόμενες δηλώσεις.

Οι απόψεις και οι ενέργειες της Mary Lalios δεν παρέχουν αξιοπιστία στην ιδέα ότι ενδιαφέρεται και φροντίζει για την Ελληνική κοινότητα, πολύ δε περισσότερο για το ευρύτερο Ελληνικό Εθνικό συμφέρον. Έχει αρνηθεί να καταδικάσει δημόσια την βία που ασκήθηκε εναντίον Ελλήνων της κοινότητας της. Δεν συμμορφώθηκε στο να καταδικάσει την πολιτιστική ιδιοποίηση των Ελληνικών συμβόλων από τους Σκοπιανούς. Ισχυρίστηκε ότι υπάρχει “Μακεδο-

κό” έθνος και γλώσσα και επιπλέον συμμετείχε σε εκδηλώσεις όπου ανθελ-λνικού χαρακτήρα.

Εμείς ως Έλληνες της Αυστραλίας πρέπει να καλλιεργήσουμε μια ισχυρή αίσθηση συνειδητοποίησης σχετικά με το τι υπερασπίζονται οι ηγέτες της κοινότητάς μας και αν πράγματι εξυπηρετούν εμάς και τα πολιτιστικά μας συμφέροντα. Παρακαλώ θερμά όλους τους Έλληνες να μιλήσουν στους φίλους, στην οικογένεια τους και στους παππούδες τους σχετικά με αυτά τα ζητήματα και να τους υπενθυμίζουν τα λόγια και τις πράξεις ανθρώπων όπως η Mary Lalios, με σκοπό να διασφαλίσουμε ότι δεν θα δούμε να επαναλαμβάνεται το χαοτικό Συμβούλιο του Whittlesea στο οποίο εξελέγη μια Σκοπιανή Δήμαρχος που δίχασε την κοινότητα. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι ηγέτες της κοινότητας τους οποίους εκλέγουμε, δεν θα θεωρούν ως δεδομένες τις ψήφους μας, αλλά πραγματικά θα υπερασπίζονται τα συμφέροντα μας όπου χρειάζεται και δεν θα παραμένουν σιωπηλοί.

George Thympiopoulos

Με αφορμή το «Μακεδονικό» ξυλοκόπησαν ομογενή της Μελβούρνης και καταδικάστηκαν*

Οι τρεις δράστες καταδικάστηκαν σε 300 ώρες κοινωνικής εργασίας και έπαψαν πλέον να έχουν λευκό ποινικό μητρώο. Σύμφωνα με την δικαστή που εκδίκασε την υπόθεση, χρησιμοποίησαν απίστευτη βία και μόνο επειδή αποδέχθηκαν την ενοχή τους έγκαιρα, δεν φυλακίστηκαν

Μέλη παγκόσμιας εθνικιστικής σκοπιανής και, συγκεκριμένα, της WMC (World Macedonian Congress) ήταν οι δυο από τους τρεις πρόσφατα καταδικασμένους κατοίκους Μελβούρνης που οδηγήθηκαν για βίαιη επίθεση κατά ομογενή.

Πρόκειται για τα αδέρφια Aleksandar Ilievski και Nick Ilievski και τον Goran Naumovski.

Ο «Νέος Κόσμος» ζήτησε και έλαβε τη δικαστική απόφαση που έχει βαρύνουσα σημασία. Όχι για το γεγονός ότι και οι τρεις δράστες καταδικάστηκαν σε 300 ώρες κοινωνικής εργασίας όσο γιατί έπαψαν, πλέον, να έχουν λευκό ποινικό μητρώο.

Σύμφωνα με την δικαστή που εκδίκασε την υπόθεση, οι δράστες χρησιμοποίησαν απίστευτη βία και μόνο επειδή αποδέχθηκαν την ενοχή τους έγκαιρα δεν φυλακίστηκαν.

Αξιοσημείωτο είναι ότι στο δικαστήριο οι δράστες χαρακτηρίστηκαν ως «Μακεδόνες» και το θύμα «Έλληνας».

Το θύμα, ομογενής της Μελβούρνης, είχε πει τότε στο «Νέο Κόσμο»:

«Μετά την θυελλώδη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Whittlesea στα βόρεια προάστια της Μελβούρνης, μία ομάδα 15 ατόμων με παρακολούθησε με τα

Σύμφωνα με την δικαστή που εκδίκασε την υπόθεση, οι δράστες χρησιμοποίησαν απίστευτη βία και μόνο επειδή αποδέχθηκαν την ενοχή τους έγκαιρα δεν φυλακίστηκαν.

αυτοκίνητά τους και με εντόπιση σε ένα εστιατόριο (Ribs and Burgers Restaurant in South Morang) σε μικρή απόσταση από το Δημοτικό μέγαρο.

Όταν τους είδα, μιλούσα στο τηλέφωνο έξω από το εστιατόριο. Μπήκα αμέσως μέσα και κάλεσα την Αστυνομία. Τα άτομα αυτά τριγυρνούσαν έξω, ενώ εγώ ήμουν εγκλωβισμένος στο εστιατόριο. Ευχόμουν να έλθει η Αστυνομία πριν μου επιτεθούν. Μετά από 10 περίπου λεπτά, «μπούκαραν» μέσα και οι 15.

Κάποιοι από αυτούς κάθισαν μπροστά, πίσω και δίπλα μου και με περικύκλωσαν. Άρχισαν να με βρίζουν και αμέσως μετά να με χτυπούν ανελέητα στο κεφάλι και το πρόσωπο.

Το πρώτο χτύπημα ήταν στο πίσω μέρος του κεφαλιού μου. Φώναζαν και με χτυπούσαν συνεχώς στο πρόσωπο και το κεφάλι. Μετά το πρώτο χτύπημα, προσπάθησα να αμυνθώ και κατάφερα να απωθήσω με τα χέρια μου κάποιες από τις γροθιές τους. Με χτυπούσαν για 40 δευτερόλεπτα ακατάπαυστα.

Όταν τελείωσαν την άνανδρη επίθεσή τους, έτρεξαν έξω από το εστιατόριο και εγώ, γεμάτος αίματα στο πρόσωπο, βγήκα έξω αμέσως για να βγάλω φωτογραφίες των πινακίδων τους. Η αστυνομία χρησιμοποίησε τις φωτογραφίες αυτές για να τους συλλάβει αργότερα.

Ο ένας από αυτούς με αποκάλεσε «ελληνικό μ...ί» (“Greek c...t”) την ώρα που έβγαине από το εστιατόριο. Η Αστυνομία έφθασε στο σημείο με καθυστέρηση τριών λεπτών. Εν τω μεταξύ, επιστρέφοντας στο αυτοκίνητό μου είδα ότι είχαν τρυπή-

σει ένα από τα λάστιχα και είχαν γράψει «γ...ώ την Ελλάδα» (“f...k Greece”) στην πόρτα.

Πήγα αιμόφυρτος στο πλησιέστερο νοσοκομείο, όπου οι γιατροί διαπίστωσαν μώλωπες στο κρανίο και μικρό κάταγμα στο ένα μου δάχτυλο, αλλά ευτυχώς δεν είχα πάθει τίποτα σοβαρότερο.

Μου είπαν, επίσης, ότι αν δεν είχα αμυνθεί με τα χέρια μου, θα μπορούσαν να αποβούν θανατηφόρες οι απανωτές γροθιές στο κεφάλι και το πρόσωπο ή να έπρεπε να εισαχθώ στην εντατική με τύφλωση, κατάγματα στην γνάθο και σπασμένα δόντια.

Από τα 15 άτομα που συμμετείχαν στην επίθεση, μόνο οι τρεις με χτύπησαν ενώ οι υπόλοιποι με προπηλάκιζαν λεκτικά ή ήταν απλώς θεατές».

Οι ισχυρισμοί του ομογενή επιβεβαιώθηκαν και στο δικαστήριο αφού εξάλλου υπήρχαν κάμερες που κατέγραψαν τα γεγονότα.

Δυο από τους καταδικασθέντες είχαν και στο παρελθόν προστριβές με το νόμο, αλλά χωρίς συνέπειες στο ποινικό τους μητρώο, λόγω πρότερου έντιμου βίου.

Οι δράστες ομολόγησαν την ενοχή τους ζήτησαν και εγγράφως συγγνώμη από τον ομογενή. Ένας εξ αυτών, ο Aleksander Ilievski, με μακροσκελή επιστολή, ζήτη συγγνώμη, αναγνωρίζει ότι ήταν λάθος η επίθεση στον ομογενή και υπογραμμίζει ότι «όσο ζει θα λυπάται για την απαράδεκτη συμπεριφορά του».

*ΠΗΓΗ: Νέος Κόσμος, Μελβούρνη, 30 Ιουνίου 2021